BUCUREȘTI. Rapid — Steagul roșu. Adamache și Dan căzuți la pământ. Jenei degajează cu un ultim efort. Alți nouă coechipieri și adversari urmăresc terminarea unuia din numeroasele atacuri la poarta brașovenilor. Foto : S. BACKSI

UN SINGUL

TOT PREDILECȚ

Și în etapa care trimișii revistei avut în vizor a pelor care au jucat ștrăin. Concluzia cu c cheia articolul din nu cut — deși nu mai de rezultate favorabil s-au deplasat — rămîn labilă. Se scria atunc **rițul ofensiv în jocul noastre în curs de re prin contribuția direct cienilor și jucătorilor găsește în continuă...**

După locurile ce le clasament — oglindă actuale — între form s-au deplasat se poa netă diferențiere: **U.T.A geș și „U" Craiova** fac grupul fruntașelor, pe **tehnica** și **C.F.R. Cl gul roșu**, din cel al co toate astea, între cele categorie și cele din c existat unele similitudin putea sintetiza prin **pentru contraatacuri:** păstrînd trei oameni în mentul ofensiv (**Schw** schimbat cu **Zanca,** ș ca și **Politehnica** (prin **perman—Goleac**), ca și (**Dobrin** vîrf, **Radu** om dere) sau **U.T.A.** (pr **Sima — Domide — R** poi **Șchiopu**) au mane

PETROȘANI. Jiul — U.T.A. Lereter, care nu se vede în fotografie, a atins cu balonul șutat de Sandu și... 1—0 pentru Jiul. (Foto : Ștefan SZ

Efimie IONESCU

MARGINALII LA STEAUA-DINAMO

PRIETENII—ADVERSARI DINTR-UN RECITAL MEMORABIL

Joi seara, tîrziu, în marele hol al aeroportului Băneasa începea meciul **Steaua — Dinamo.** Începea cu niște stringeri de mînă. Înainte de a porni spre casele lor, Sătmăreanu îi dădea o scoladă prietenească lui **Ghergheli, Hălmăgeanu** termina șueta începută în aerogara **Belgrad** cu **Dinu** iar **Creiniceanu** — deși trist — găsea o urmă de veselie spre a-i zimbi, amicul, lui **Radu Nunweiller.** Acolo, cu mai puțin de 72 de ore înaintea unei noi ediții a vechii lor rivalități, amicii din națională se despărțeau...

Reîntîlnirea ce petrecea în aerul umed, răcoros al „tunelului" de pe stadionul „23 August". Aici, în cele cîteva minute de pînă la alinierea în monom și pornirea spre marele punct alb din mijlocul terenului se petrec scene cu totul neobișnuite ; aici se revăd rivali de ani și ani ; aici se înregistrează cu si-

● Un joc care a început joi seara, tîrziu, pe aeroportul Băneasa ● Reîntîlnirea de pe „tunelul" umed și rece ● Un „trio" cu responsabilități supreme ● Replica infernală a învinșilor ● O eroare dar și meritele arbitrajului

guranță una dintre cele două întîlniri ale jucătorilor din echipe aflate la sute de kilometri distanță ; aici răsună ultimele recomandări ale antrenorilor ; aici **Dan** îl va căuta cu privirea pe **Eusebio,** la 14 octombrie ; aici s-a petrecut și revederea „grupului Steaua" cu „grupul Dinamo". Bineînțeles în amurgul „restului trupei" ce urma să înceapă recitalul de pe gazon.

Fiindcă recital a fost acest al 43-lea meci dintre **Steaua** și **Dinamo** ; impotriva anticipărilor — împotriva instabilității din start a ambelor combatante ; împotriva tușoarei neîncrederi manifestată de spectatori, care au lăsat destule sectoare goale pe marele stadion al Capitalei. Prietenii din națională, deși regăsiți pe baricade adverse, sub tricouri diferite, au înțeles să dea întrecerii lor nu numai accente de un dramatism comparabil cu o finală de „**World Cup**" ci și o ținută de o sportivitate exemplară. Fără să se menajeze, fără să recurgă la indulgențe față de adversarul direct, angajîndu-se deci total, sportivii înșiși au înțeles și primit cu admirabilă luptă au găsit resurse să pună stavilă nervilor, n-au comis nici un gest deplasat sau incorect, păstrînd deci întîlnirea drumuseața unei dispute care pe drept cuvînt poate fi numită ceea mai frumoasă din sezonul pe care îl parcurgem.

Și, interesat, ca o atingere a unui rafinament în materie tactică, stratagemele încercate de cei doi combatanți de rasă ; la **Dinamo** o așezare a centrului de greutate a mecanismului echipei pe umerii celui mai „en vogue" și mai în formă dintre compartimente — linia de mijloc ; acolo se găsesc titularii naționalei — **Dinu, Nunweiller VI, Ghergheli** — și acest trio a dat culoare, inventivitate și cursivitate jocului formației. Or pe aproape două treimi din toată durata întîlnirii. **Radu Nunweiller** ni s-a părut a fi obținut duminică performanțe egale cu acelea pe care i-a realizat în trecutul sezon **(Wembley)** sau în toamna lui '68 (partida cu **Elveția).** Compartimentul median a solicitat cu mingi lungi, grupul de șoc **Sălceanu — Dumitrache — Lucescu** (ultimii doi înlocuiți în a doua repriză). Pentru apărare, s-a încercat marcajul om la om contra adversarilor de maximă periculozitate **(Creiniceanu, Pantea, Voinea, Tătaru),** lăsîndu-se misiunea de libero" tînărului **Crăciunescu.**

Dincolo, la **Steaua,** am remarcat, elasticitatea acțiunilor. Deși ne aflăm doar la capitolul tactică, vom observa însă că ideea de joc a putut cristaliza în acea jumătate de oră infernală a finalului pentru că unsprezecele lui **Ștefan Covaci** a dispus de un uriaș rezervor de oxigen pompate îndată ce adversarul a dat semne de nesiguranță și de obosală, mai ales cînd a căzut și al doilea gol, golul lui **Tătaru. Steaua** a atacat rapid și surprinzător, ea și-a urmărit obiectivul — egalarea — prin folosirea calităților specifice înaintașilor. Dacă linia de fund s-a arătat mai inconstantă, stînjenită de maladiile observate și la întîlnirea cu **U.T.A.,** mijlocașii și atacanții au realizat o partidă remarcabilă și au merite egale cu învingătorii în oferirea unui spectacol memorabil pentru cei prezenți pe stadion sau în fața micilor ecrane.

Ca orice partidă plină de neprevăzuturi, de momente așa de dra-

matice, la ambele porți, și această întîlnire dintre fruntașele fotbalului nostru, a pus probleme dificile arbitrajului. Cum spuneam, mai puțin sub raportul sportivității (conducătorul jocului a dat un avertisment lui **Stoenescu** pentru o intrare dură și a chemat la ordine de mai multe ori pe cei care au avut... un început de ripostă la decizitle sale) și infinit mai mult sub unghiul tehnic, al deciziilor DE JOC. Momentul cel mai controversat rămîne acela al scoaterii unui balon, de către Crăciunescu, DE PE sau DINLĂUNTRUL liniei porții ? **După opinia noastră, balonul depășise linia de poartă ;** poziția arbitrului de tușe **Hrisafi,** deși nu perfectă (el ar fi trebuit să se afle mult mai aproape de linia de corner) a fost, indiscutabil, mai favorabilă. El nu a semnalizat gol și, în consecință, nici arbitrul **Aurel Bentu** n-a luat vreo decizie : dar nici el nu a beneficiat de un corect plasament la acea fază. Trebuie să subliniem însă că, față de așa de numeroasele momente grele, de așa de neprevăzutele faze ale întîlnirii, arbitrajul s-a menținut la un nivel satisfăcător. Noi avem datoria să apreciem arbitrajul și în funcție de dificultatea partidei și de acea obligație noastră profesională cere să evidențiem, împreună cu deficiențele, și meritele — mult mai numeroase și mai mari — ale arbitrului internațional **Aurel BENTU.**

Efimie IONESCU

TG. MUREȘ. A.S.A. — „U" Craiova. Trăznea, noul „om de gol" al mureșenilor, lansat spre poarta lui Oprea. Va trece cu succes ex-bîrlădeanul examenul consacrării în prima divizie ?

Foto : M. SZASZ

ANTRENORII ȘI STIL

UL LOR DE MUNCĂ

TITUS OZON PROMOT ORUL PERSONALITĂȚII

Duminică, la Petroșani, l-am căutat pe Ozon. Pe acel Ozon pe care îl știam — și pe care îl știți și dv. — din sutele de meciuri în care l-am văzut : cam circotaș, pus mereu pe șotii, cam „circar" cum îl mai numesc unii, pe nedrept, și azi. Nu l-am găsit ! Am întîlnit, în schimb, alt Ozon : un Ozon care atunci cînd citește *Memoriile* lui *De Gaulle* își pune ochelari, iar cînd termină, își așează „înaintașii", cu grijă, în toc ; un Ozon care, atunci cînd vrea, să dea exemple de neurmat elevilor săi de la Jiul, nu se sfiește să se numească.

L-am întîlnit deci, pe ANTRENORUL Ozon. Un om îndrăgostit cu fotodeauna de fotbal, care trăiește prin fotbal, pentru fotbal ; un om încă tînăr care-și păstrează alura celui ce conducea, irezistibil, mingea spre gol, în aplauzele tribunelor.

Și acum *Titus Ozon* recoltează aplauze. Și cum s-ar putea să nu fie aplaudat, cînd Jiul, echipa lui, *creația* lui, traversează una dintre cele mai bune perioade din istoria ei ?

Care sînt secretele puse în... tactică de acest antrenor tînăr pentru a face dintr-o mînă de jucători de valoare mai multe decît mai puțin ridicată, o ECHIPĂ de care să se teamă fruntașele zilei de azi ? Le-am aflat într-o zi de discuții care au început din dimineață, cînd răcoarea acestui început de septembrie pătrundea prin hainele subțiri, și s-au încheiat seara, după miezul nopții. Mi-a spus că pot să le public, pentru că poate folosese și altora. Iată-le :

● *Ceea ce conteză în primul rînd e omul. Ca jucător sau ca antrenor. Dacă și unul și celălalt au „stofă", trebuie merge.*

● *Intre jucători și antrenor trebuie să existe distanță, dar și apropiere. Fireste, apropiere pînă la o limită. Asta pentru că interesul este reciproc.*

● *Pe fotbaliști, caractere diferite, trebuie să-i iei așa cum sînt (asta nu înseamnă că nu trebuie educați, că nu trebuie să îi se spună ceea ce e bun și ceea ce nu). De acee, chiar dacă unul dintre ei se zgîrie la urechi cînd se exprimă, nu înseamnă că e neapărat rău. Inseamnă că este neducaut. In plus, nu trebuie să te cerți cu ei : trebuie să-i înțelegi și să se înțeleagă ei pe tine. Ai mei m-au înțeles. In plus, le place fotbalul, ceea ce contează enorm.*

● *Prietenia, sudura dintre jucători, dintre jucători și antrenor, face cît 50% din prepătire, aduce rezultate mari.*

● *Mă preocupă, nu întîmplător, nu numai fotbalistul în sine, ci și viitorul lui. De acee, la Jiul în echipă sînt elevi ingineri, elevi studenți, foarte mulți elevi la liceu sau școli de maiștri și toate acestea pentru „numai — fotbaliști".*

● *Nu fug niciodată de realități ; de aceea, poate, activitatea mea ca antrenor la Progresul o socotesc o experiență necesară, reușită.*

● *Imi place în primul rînd fotbalul ca artă. De aceea, poate, nu fug numai după puncte.*

● *Conducerea ? Secția ? Trebuie să-i ajuți pe antrenor. Pe mine mă ajută pentru că, probabil, au încredere în mine.*

Astea sînt, deci, secretele lui Ozon — antrenorul, secrete ce îți au obîrșia în experiența lui de jucător ; puse în practică, au făcut din Jiul o echipă valoroasă, ceea ce se răsfrînge în cartea de vizită a antrenorului, a jucătorilor, în scrisorile de mulțumire — tot mai multe — pe care le primește din Valea Jiului și de aiurea, din partea simpatizanților echipei sau ai săi.

In final am încercat o întrebare „CE CREZI DESPRE MECIUL DE SîMBĂTĂ CU F. C. ARGEȘ ?" Ozon, a stat puțin pe gînduri și mi-a răspuns, franc, așa cum îl este felul : *„Nu le dau jucătorilor pregătirea, ei trebuie să vină cu aportul lor, cu creația. Ei cu ei mine, știu că vom întîlni un adversar mai greu ca Steagul roșu. Totul depinde de modul cum își vor etala în această întîlnire lor. Cred că vor lupta cu însuflețire. Este în interesul lor, ca și al echipei noastre."*

Mircea TUDORAN

DRAWUL DE LA CLUJ

TREI ARGUMENTE ÎN PLUS

O voce cunoscută parcă, dintr-un oarecare anturaj al fotbalului, mi-a telefonat luni dimineața la redacție :

„Să te vedem „prodobrinistule" ce notă îi vei da vedetei tale după meciul de la Cluj ? La „Sportul" a luat doar 5".

Pe Dobrin l-am notat cu 7 și această diferență de notare este una din cele trei deosebiri față de cronica realistă și plastică a colegului Marius Popescu de la „Sportul".

Dar, mai întîi ar trebui să spunem că nu sîntem pentru un jucător sau altul, ci, pentru **un talent deosebit sau alt talent deosebit,** indiferent că acum 20 de ani s-a numit **Marian,** acum 15 ani **Ozon,** cu 8—9 ani în urmă **Constantin** sau **Pîrcălab** și acum **Dobrin** sau **Dumitrache.** Acum, mai cu seamă Dobrin, fiindcă este complet și strălucitor prin talentul lui așa cum a fost Ozon. Fiindcă la timpul potrivit nu am avut mijloace să luptăm **împotriva despersonalizării lui Ozon** făcută de unii tehnicieni și oficiali sportivi, motiv pentru care Ozon nu a dăruit nici o dată echipei naționale tot talentul său, cu Dobrin o facem din convingerea că nu îi este permis nimănui care lucrează acum în fotbal, de la clubul lui și pînă la federație, să-l ignore, așa cum s-a făcut într-o oarecare măsură la club și sistematic, de aproape un an de zile, la echipa națională.

Firește că nu pentru aceste considerente de ordin general a fost notat cu 7 Dobrin în meciul de la Cluj. Nota se dă pentru contribuția jucătorului la realizarea generală a echipei. Dobrin este pus să joace în acest campionat ca vîrful de atac cel mai avansat. Este cel puțin îndoielnică această utilizare a lui Dobrin care nu are din calitățile ideale ale unui centru înaintaș capabil să învingă fundașii centrali prin pătrunderi atletice, explozive. El o poate face și, mai ales, îi poate ajuta pe alții s-o facă, dintr-o poziție retrasă, de unde, prin rafinamentul lui să țeasă acele situații care l-au relevat în ochii tuturor.

Echipele adverse îl consideră însă pe Dobrin foarte periculos și în postura lui actuală. Pentru **Dobrin ei pun totdeauna cel puțin „doi jandarmi".** Așa s-a făcut că la Cluj l-am văzut pe nr. 9 (**Codrea**) lipit din primele secunde de Dobrin, secondîndu-l pe Negru. Concentrîndu-și atenția pe Dobrin, apărătorii clujeni au neglijat pe Radu și pe Prepurgel și, tocmai, dintr-o combinație Prepurgel — Radu a rezultat deschiderea scorului de către F.C. Argeș în min. 3, situație care s-a dovedit pînă în celin din urmă hotărîtoare pentru performanța pitești eană. Universitatea Cluj și-a dat seama de eroare și a desprins pe Codrea de Dobrin trecîndu-l în față, dar pentru Dobrin și Radu a rămas totuși un apărător clujean în plus, cel puțin TREI CONTRA DOI, **cecea ce a însemnat că F.C. Argeș în asaltul pe care l-a primit de la „U" Cluj a avut de marcat un om în minus. Deci fiecare „pitești ean" a avut de supravegheat „clujeanul" lui, iar Barbu, liber de orice sarcină, a „mătura t" totul.** Iată o explicație a succesului în apărare argeșean, **și pornit de la vîrful de atac pînă la Niculescu.** (Primul argument).

Dar apropo de **portarul Niculescu.** El are a mare contribuție la drawul obținut de echipa sa. A avut intervenții de-a dreptul senzaționale, dovedind **intuiție, anticipare, curaj, elasticitate, acrobație și mai ales o mare voință, o mare AMBIȚIE** de a nu primi gol. A greșit o singură dată, dar în bombardamentul **„a la Catîușa"** făcut de clujeni, măcar un gol era inevitabil. (Al doilea argument).

Al treilea argument și cel hotărîtor :

Fiindcă veni vorba de ambiția lui Niculescu, frapantă a fost în comportarea întregii F.C. Argeș AMBIȚIA COLECTIVĂ **de a realiza buna înfrîngere de pe teren propriu cu Rapid.** A părut atît de omogenă, atît de sudată această echipă încît parcă niciodată n-ar fi avut loc discuții peste discuții.

Poate că, odată cu SUDURA din stadionul de la Cluj a sunat ceasul definitive închegări a colectivului F.C. Argeș. Succes !

Aurel C. NEAGU

OGLINDA ETAPEI A 4-a

DIN 116 CORNERE, UN SINGUR GOL !...

Lovitura de colț, una din situațiile de joc la momente fixe, care cu ani în urmă — pe vremea sistemului cu doi și chiar trei fundași — constituia pentru echipa în atac un mijloc eficient de creștere a eficacității, fiind în măsură chiar a stabili, la un moment dat, și un anumit raport de forțe în teren, traversează de mai mult timp (și nu numai în țara noastră), o perioadă de disprețuire, care pe alocuri echivalează cu anonimatul.

Este adevărat că, în noile condiții de organizare a jocului, apărarea a cîștigat și continuă încă să cîștige poziții însemnate pe seama adoptării unor măsuri tactice, destinate în principal să evite înfrîngerea. Acest lucru reduce, după cum este și firesc, posibilitățile de concretizare la dimensiunile fotbalului modern a acțiunilor ofensive și aceasta cu atît mai mult,atunci cînd ele se bazează pe mijloace de valorificare învechite, șablonizate și lipsite de elementul surprizâ. Așa se explică, în bună măsură, de ce, rămînînd la nivelul unor preocupări minore și realizate în aceleași tipare din vremea apusă a WM-ului, *loviturile de colț au ajuns astăzi, în cele mai multe din cazurile executării lor, simple formalități, lipsind echipa în atac de posibilitatea exploatării unor șanse incontestabile de realizare a eficacității.*

A recunoaște însă, resemnați, primatul apărării, fără a folosi din plin diversitatea de mijloace care ne stau la îndemînă în vederea destrămării ei, înseamnă de fapt a renunța la victorie și prin aceasta la însăși rațiunea luptei sportive. Or, tocmai acest lucru ne îndeamnă să răscolim întreg arsenalul mijloacelor tehnico-tactice pentru a pune la dispoziția atacanților o gamă cît mai variată de chei în scopul de a deschide sistemul defensiv advers. De aceea, nu trebuie să pară nicidecum curios faptul că încercînd să întregim valențele jocului ofensiv ne-am oprit atenția — de astă-dată — asupra *necesității valorificării superioare a loviturilor de colț,* una din cenușăresele fotbalului actual, odinioară considerată, prin gradul lor de periculozitate, jumătăți de gol. Am ales, așadar, pentru exemplificare și studiu, jocurile etapei a IV-a și am înserat statistic sub formă de tabel înregistrările cronicarilor noștri, privind modul de execuție și eficacitate a loviturilor de colț. (Vezi tabelul alăturat).

Analizînd datele rezultate din desfășurarea celor opt întîlniri și bazați pe o serie de elemente cunoscute de altfel și din practica de joc, ne-am oprit la enuntarea succintă a cîtorva aspecte mai importante și anume :

— În cadrul unei partide, loviturile de colț pot exprima, în primul rînd, un raport cantitativ, mai puțin concludent în ceea ce privește raportul de forțe, dar și unul raport calitativ determinat de gradul de periculozitate al loviturilor, element care constituie un indiciu mult mai obiectiv în ceea ce privește caracterul pozitiv al atacului unei echipe. În cazul nostru, din totalul celor 116 loviturl, 70 reprezentînd un procent de 60% , sînt nepericuloase (execuții afară din teren, direct la adversar sau ușor rezolvabile de apărători), iar un număr de 45 (40%) prezintă un grad diferit de periculozitate, în sensul că pun probleme sistemului defensiv advers, nevoit să facă față cu dificultate acțiunilor de atac. Dacă cifra care indică caracterul periculos al cornerelor, poate fi considerată în general satisfăcătoare, aceea care reprezintă concretizarea lor prin gol (1 din 116 loviturl = 0,9%) este fără îndoială inferioară posibilităților, pentru de regulament, executării unei loviturl libere din poziții avantajoase și în imediata apropiere a porții ;

— *strîns legat de eficacitatea loviturilor de colț, alegerea modului de execuție* (direct sau prin combinație) *ridică probleme din cele mai complexe, realizările echipelor noastre sub acest raport nedepășind încă sfera unor preocupări întîmplătoare și lipsite de continuitate.*

EXISTĂ, INCONTESTABIL, DA ORA ACTUALĂ, O CARENȚĂ ACUTĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE ATITUDINEA FAȚĂ DE ROLUL ȘI IMPORTANȚA ÎN JOC A LOVITURILOR DE COLȚ. Concluzile de ordin practic, care se desprind de aici, ar trebui să constituie pentru tehnicienii și jucătorii români o bază de plecare.

Mihai IONESCU

ÎNTÎLNIRI	EXECUTIE DIRECTĂ	EFICACITATE COMBINAȚIE	EFICACITATE NEPERICULOASĂ	EFICACITATE PERICULOASĂ	EFICACITATE CU GOL	TOTAL
DINAMO Buc.	1	1	1	-	1	2
STEAUA	5	1	2	4	-	6
„U" Cluj	6	1	9	1	-	10
F.C.ARGEȘ	1	3	3	1	-	4
RAPID	6	2	5	3	-	8
Șt. ROSU	1	4	-	5	-	5
FARUL	14	2	11	5	-	16
PETROLUL	8	1	6	3	1	9
A.S.A.	5	6	10	1	-	11
„U" Craiova	8	1	5	4	-	9
CRISUL	2	1	3	-	-	3
C.F.R.	1	1	1	-	-	2
DINAMO Bacău	10	5	8	7	-	15
POLITEHNICA	2	2	2	2	-	4
JIUL	6	2	3	5	-	8
U.T.A.	4	-	1	3	-	4
TOTAL	80	36	70	45	1	116

CLASAMENTUL LA TINERET — REZERVE

1.	Oțelul	4	3	0	1	10— 3	9
2.	„U" Cluj	4	3	0	1	6— 3	6
3.	Farul	4	2	1	0	6— 2	5
4.	C.F.R. (Cluj)	4	2	1	1	9—11	5
5.	Dinamo Buc.	4	2	0	2	7— 5	4
6.	Dinamo Buc.	3	1	0	2	10— 7	2
7.	Steaua	3	1	0	2	4— 4	2
8.	Petrolul	3	1	0	2	4— 4	2
9.	„U" Craiova	4	1	1	2	5— 9	2
10.	Rapid	3	1	0	2	3— 6	2
11.	Jiul	4	1	1	2	4— 6	3
12—14.	Politeh.	4	1	0	3	4— 7	2
	U.T.A.	4	1	0	3	4— 7	2
	F.C. Argeș	4	0	2	2	4— 7	2
15—16.	A.S.A.	4	0	2	2	4— 6	2
	Steagul r.	4	0	2	2	4— 6	2

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

5 GOLURI : Dobrin (F. C. Argeș) — 2 pen., Dumitrache (Dinamo Buc.) ;

4 GOLURI : Oblemenco („U" Craiova) ;

3 GOLURI: Peronescu (Jiul), Voinea (Steaua) — 1 pen., Domide (U.T.A.), Adam („U" Cluj) ;

2 GOLURI : Axente (U.T.A.), Prepurgel (F.C. Argeș), Dembrovschi — 1 pen., D. Ene (Dinamo Bacău), Barbu („U" Cluj), Dinu, Sălceanu (Dinamo București), Kassai (Crișul), Creiniceanu, Tătaru (Steaua), Neagu, Șirat (Rapid) ;

1 GOL : Jamaischi, Gyorfi (Steagul roșu), Neagu, Strimbeanu, Bălan („U" Craiova), Nuțu, Radu (F.C. Argeș), Kun II, Armenchi, Cordș, Sneiu (Crișul), V. Alexandru, Soo, M. Popescu, Sosa, Stîncel (C.F.R.), Boru Popescu (Dinamo București), Sima, Lereter (U.T.A.), Naghi — 1 pen., Trăznea, Ghiață (A.S.A.), Kosezka, Sasu, Kallo, Tufan (Farul), Bălută, Vătafu (Dinamo Bacău), Cotormani, Naidin (Jiul), Grozea — 1 pen., Stănescu (Petrolul).

AUTOGOLURI : Botea (Farul) pentru Steagul roșu, Vlad (F.C. Argeș) pentru Rapid, Lupescu (Rapid) pentru F.C. Argeș, David (Dinamo Bacău) pentru Dinamo București, Lereter (U.T.A.) pentru Jiul.

Arbitrii etapei a 5-a

București :	STEAUA — A.S.A. Cornel Nițescu (Sibiu)
Pitești :	F.C. ARGEȘ — JIUL I. Hrisafi (București)
Arad :	U.T.A. — RAPID Alexandru Toth (Oradea)
Cluj :	C.F.R. — POLITEHNICA V. Dumitrescu (București)
Craiova :	„U" Craiova — DINAMO Bacău Gh. Limona (București)
Brașov :	STEAGUL R. — DINAMO Buc. N. Rainea (Birlad)
Oradea :	CRIȘUL — FARUL I. Ritter (Timișoara)
Ploiești :	PETROLUL — „U" Cluj Oct. Comșa (Craiova)